

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 67/08

9 października 2008 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-304/07

Directmedia Publishing GmbH / Albert-Ludwigs-Universität Freiburg

PRZEJĘCIE ELEMENTÓW CHRONIONEJ BAZY DANYCH DO INNEJ BAZY DANYCH MOŻE BYĆ ZAKAZANE, NAWET JEŻELI NIE MIAŁ MIEJSCA TECHNICZNY PROCES KOPIOWANIA

Działanie polegające na przeglądaniu na ekranie chronionej bazy danych i przejęciu zawartych w niej elementów po ich indywidualnej ocenie może stanowić „pobieranie danych”, którego producent bazy danych może zakazać w szczególności, jeżeli prowadzi ono do przeniesienia istotnej części zawartości chronionej bazy danych

„1100 najważniejszych wierszy literatury niemieckiej w latach 1730–1900” jest listą tytułów wierszy opublikowaną w Internecie przez Uniwersytet we Fryburgu Bryzgowijskim. Lista ta została opracowana w ramach projektu „Słownictwo klasyków” pod kierunkiem U. Knoopa. Uniwersytet, który poniósł koszt projektu w wysokości ogółem 34 900 EUR, uważa, że jego prawa narusza firma Directmedia, rozprowadzająca CD-ROM zatytułowany „1000 wierszy, które każdy mieć powinien”. Pośród wierszy, które znalazły się na tej płycie, 876 powstało pomiędzy 1720 a 1900 r.; 856 spośród nich figuruje również na liście opracowanej przez U. Knoopa.

Directmedia oparła się bowiem na tej liście przy wyborze wierszy umieszczonych na jej CD-ROM-ie. Pomięła ona niektóre wiersze zamieszczone w antologii, dodając inne i poddając wybór dokonany przez U. Knoopa krytycznej analizie w odniesieniu do każdego wiersza. Teksty wszystkich wierszy Directmedia uzyskała z własnych źródeł w formacie cyfrowym.

Bundesgerichtshof, który uwzględnił już skargę U. Knoopa jako twórcy zbioru, jest zdania, że rozstrzygnięcie sporu między Directmedia a uniwersytetem zależy od wykładni dyrektywy w sprawie ochrony prawnej baz danych¹. Sąd ten zmierza do ustalenia, czy przejęcie zawartości bazy danych, które miało miejsce w tych okolicznościach stanowi „pobieranie danych” w rozumieniu dyrektywy, które może być zakazane przez producenta bazy danych.

W dzisiejszym wyroku Trybunał zwrócił uwagę na to, że jeżeli producent bazy danych udostępni jej zawartość osobom trzecim, nawet tytułem odpłatnym, nie może on sprzeciwić się

¹ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20).

przeoglądaniu tej bazy przez te osoby w celach informacyjnych. Jedynie w przypadkach, gdy prezentacja na ekranie zawartości tej bazy wymaga stałego lub czasowego przeniesienia jej całości lub istotnej części na inny nośnik, taka czynność przeglądania może wymagać zgody producenta.

Trybunał zaznaczył, że pojęcie „pobieranie danych”, które może być zakazane przez producenta chronionej bazy danych, powinno być interpretowane jako obejmujące każde niedozwolone przywłaszczenie całości lub części zawartości bazy danych. Pojęcie to nie zależy od zastosowanych środków i sposobów działania.

W tym kontekście, dla ustalenia istnienia „pobierania danych” nie ma znaczenia, czy przeniesienie opiera się na technicznym procesie kopiowania zawartości chronionej bazy danych za pomocą środków elektronicznych, elektromagnetycznych lub elektrooptycznych, czy też jakichkolwiek innych analogicznych procesów. Kopiowanie, nawet manualne, zawartości takiej bazy danych na inny nośnik odpowiada pojęciu pobierania danych w ten sam sposób co pobieranie plików cyfrowych czy fotokopiowanie.

Trybunał dodał, że pojęcia „pobieranie danych” nie można również ograniczać do działań polegających na przeniesieniu całości lub istotnej części zawartości chronionej bazy danych.

W końcu okoliczność, że elementy zawarte w bazie danych zostały włączone do innej bazy danych jedynie po krytycznej ocenie osoby dokonującej przeniesienia, nie stoi na przeszkodzie ustaleniu, iż miało miejsce przeniesienie elementów pierwszej bazy danych do drugiej.

Trybunał stwierdził, że **przejęcie elementów chronionej bazy danych do innej bazy w następstwie przeglądania tej pierwszej na ekranie oraz indywidualnego rozważenia elementów w niej zawartych może stanowić „pobieranie danych”**, którego producent bazy danych może zakazać, o ile działanie to stanowi przeniesienie istotnej pod względem jakościowym lub ilościowym części zawartości chronionej bazy danych lub przenoszenie części nieistotnych, które w skutek jego powtarzalnego i systematycznego charakteru mogło doprowadzić do przeniesienia istotnej części tej zawartości; ocena, czy ma to miejsce, należy do sądu krajowego.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: BG, ES, DE, EL, EN, FR, IT, NL, PL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-304/07>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053